

ZEEPBELLEN.

ZEEPBELLEN

door HERMANNA.

Moeke is aan 't wasschen;
In de groote tob
Heeft zij Jantjes kleeren,
Ha, wat schuimt dat sop.

Nù aan 't bellen blazen
Met een pijpensteel!
„Moeke, mag'k wat zeepsop?”
„Ja, maar niet te veel.”

„Kijk, ik schep j' een beetje
In deez' omwaschkom;
Veel plezier en kom maar
Niet te gauw weerom!”

Moe kan 't drukke klantje
Missen bij de wasch;
Zie je hem wel zitten
Buiten op het gras?

Mooie kleur'ge bellen
In den zonneschijn
Toovert hier ons Jantje,
Bellen, groot en klein.

Jammer is 't, zij spatten
Gauw weer uit elkaar,
Ja, zoo gaat het, ventje,
Met die broze waar.

Wil ik j' eens wat zeggen?
Al toont 't nòg zooveel,
'T is toch maar wat zeepsop
Uit een pijpensteel!

Word je strakjes grooter,
O, dan zie je 't wel:
Veel in deze wereld
Heeft wat van zoo'n bel.

Mooi en kleurig, zeker,
Maar.... 't spat uit elkaar
En er blijft niets over;
Ja, wàs dat 't nog maar!

Vaak geeft 't bitt're tranen,
Veel berouw en spijt
En.... als bij de zeepbel,
'T mooie raak je kwijt!

Al, wat Va of Moeke
Je niet toestaan kan,
Al lijkt het nòg zoo prettig,
Is zoo'n zeepbel, Jan!

Kleine bellenblazer!
Vat je 't soms nog niet?
Wil 't tòch maar onthouden,
'T spaart je veel verdriet!

